

FCI – Standard nr 319 / 16. 06. 1999 / GB

SHIKOKU

(SHIKOKU)

PÄRITOLU: Jaapan

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

05.06.1995

KASUTUS: Jahikoer, seltsikoer .

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupäraseid tõud

Alarühm 5.5
Aasia spitsid ja sugulastõud

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

See tõug ulatub tagasi Jaapani iidsete keskmisekasvuliste koeratõugude alguse juurde. Shikoku oli jahikoera tõug, kellega kütiti peamiselt metssigu Kochi prefektuuri mägi-aladel. Ta on vahetevahel kandnud ka "*Kochi-ken*" nime (ken = koer). Sealkandis tunti kolme selle tõu varianti – *Awa*, *Hongawa* ja *Hata* – kõik kandsid oma kodukoha järgi antud nimesid. Aretust alustati nende kättesaadavate seas, kes säilitasid kõige suuremal määral *Hongawa* puhtuse üldse.

Need koerad olid sitked ja küllalt vilkad mägistest regioonide läbimiseks. Neid iseloomustab seesamvärvusega karvkate. Tõug sai nime piirkonna järgi ja tunnistati "loodusmälestiseks" aastal 1937.

ÜLDMULJE:

Keskmise kasvuga koer, kes on hästi proportsionaalne ja hästi arenenud ning kuiva lihastikuga. Tal on püstised kõrvad ja rõngas või sirbikujuline saba.

Kehaehitus : jõuline, tugevaluuline ja kompaktne.

OLULISED PROPORSIOONID:

Turjakõrguse suhe kerepikkusega on 10 : 11.

KÄITUMINE JA ISELOOM :

Koer on silmapaistvalt vastupidav, terane ja tundlik ning lapsemeelne, energiline ja eriti vilgas; entusiastlik kütt; sõnakuulelik oma isandale.

PEA :

PEAPIIRKOND :

Kolju : Lai laup.

Üleminek laubalt koonule : Madal, kuid hästi väljendunud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Must.

Koon : Üsna pikk, kiilukujuline. Sirge ninaselg.

Mokad : Tihked.

Lõuad/hambad : Hambad on tugevad, kääritaolise hambumusega.

Põsed : Hästi arenenud.

Silmad : Suhteliselt väikesed, kolmnurksed, hästi laia asetusega ja tumepruuni värvi.

Kõrvad : Väikesed, kolmnurksed, veidi ettepoole kaldus ja kindlalt püsti.

KAEL:

Jäme ja jõuline.

KERE:

Turi : Kõrge, hästi märgatav.

Selg : Sirge ja tugev.

Nimme (lanne) : Lai ja lihaseline.

Rindkere : Sügav, hästi kaardunud roided.

Kõht: Tugevalt tõusev.

SABA:

Kõrge asetusega, jäme ja rõngana või sirbikujuliselt selja kohale keerduv. Sirgeks tõmmates peaks sabatipp ulatuma kannani.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Labaluud : Mõõdukalt kaldus ja hästi lihastega kaetud.

Küünarnukid : Liibuvad tihedalt kerele.

Esijalad : Sirged ja kuivad.

Kämblad : Kergelt kaldus.

TAGAJÄSEMED :

Jõulised, hästi lihastega kaetud.

Pöiad : Mõõdukalt nurgitunud ja väga sitked.

KÄPAD :

Tihedalt suletud ja hästi kumerate varvastega. Padjandid on tugevad ja elastsed. Küüned on tugevad ja mustad või tumedat värvi.

LIIKUMINE:

Vetruv, küllalt kitsa sammuga, kuid kerge. Samm on kärmas ja võimalik on nii sisse- kui väljapöördumine.

KARVKATE:

KARV : Kattekarv on küllalt karm ja sirge, alusvill on pehme ja tihe. Sabakarv on üsna pikk.

VÄRVUS : Seesam, must seesam ja punane seesam.

Seesam-värvuse mõiste :

Seesam : ühtlane segu valgetest ja mustadest karvadest.

Must seesam : mustad karvad on valgetega võrreldes ülekaalus.

Punane seesam : põhivärvuse moodustavad punaste ja valgete karvade segu.

SUURUS:

Turjakõrgus : Isased 52 cm

Emased 46 cm

Lubatud on kõikumine \pm 3 cm

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Emasetüüpi isased/ isasetüüpi emased.
- Kerge üle- või alahambumus.
- Pikk karv.
- Arglikkus.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Ilmne üle- või alahambumus.
- Mitte kikkis kõrvad.
- Rippuv saba, lühike saba. .

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

inglisekeelsest originaalist, oktoober 2002.

heaks kiidetud EKL juhatuses 04.03.2004 protokoll nr 3